

Kdy~ je dítě je mimino, v~inou se nijak extra neprojevuje. Jeho osobnost stojí a padá na aktuálním rozpolo~ení, tedy jestli je dostate~n~ nakrmeno, jeho opruzení není nad normou a ani není nikterak skandální a zda právn~ do~valo a nebo se ~vát teprve chystá. Jenom~e mimino miminem dlouho nevydr~í. Pokud ho krmíte n~ím jiným než moukou, do~kolika m~síc se z~í a za rok, ~i dva za~iná mít pocit, ~e je regulérním ~lov~kem, a ~e ví v~echno nejlíp.

I ~ek dosp~l do v~ku, kdy odlo~il své u~mudlané body~ko na h~ebík, vysvlékl pleny a coby mladý mu~ chce, navlékl slipy s obrázky zví~átek. Má toti~ sv~ názor. Sv~ životní postoj. Sv~ životní postoj s vlastním názorem re rozhodl prezentovat minimáln~ ka~dých p~t minut. V~e za~iná ihned po probuzení, kdy je nabádán, a~ okam~it~ je~ spí, ~e venku je je~ tma. ~ek odv~tí, ~e venku tma není a ~e je ráno. Je to re proti proudu. Mladej sám sebe pasoval do role módního guru, a co se tý~e oble~ení, je zna~n~ vybíravý. Kdy~ mu p~ oble~ení, do kterého se má obléknout, tak mi ~ekne, ~e se mu to nelíbí a ~e chce jiný. Kdy~ se ho zeptám, jaký, tak ~e neví. To u~ v~inou za~ínám být nevrly, ale stále mám v~e pod kontrolou. P~inesu mu tedy jiné oble~ení které pe~liv~ vyberu, na~e~ mi ten malej sígr ~ekne znovu, ~e se mu to nelíbí. To u~ se mi za~ne d~lat takový t povlak na jazyku a tepat o~ní bulva. Spoknu tu ho~kou slinu, vlo~ím si rad~ji dlan~ do kapes, abych mladého mu~e s názorem nevzal a nep~etrhnu vejp~l a jdu vybrat jiné oble~ení. Jakmile ~ek ~i toto slovn~ rozcupuje, ztrácím nervy. Vezmu toho malého módního znalce a narvu ho do prvního oble~ení, co mi p~ijde pod ruku. ~ek se vzteká, ~ve, kop neustále provolává, ~e se mu to nelíbí. Navléknout tuto zu~ící zm~ kon~etin do oble~ení bych p~irovnal k tomu, kdy si vzali libovolného dikobraza, lehce mu st~ikli pep~ák do obli~eje, abyste ho ~ádn~ nasrali, narvali mu palec do zadku abyste si ho zafixovali na míst~ a postupn~ mu navlékali korálky na bodliny. ~ek bohu~el jí~ ovládá svlékání a navlékání oble~ení sám, tak~e si mnou pracn~ oble~ené tri~ko a tepláky sundá. Vysvle~e se do naha, pohrdav~ se na m~ podívá a jde do pokojí~ku. Je to naturista a po v~inu dne se po byt~ pohybuje nahatý. Ale to není jen s oble~ením. Je to se v~ím. ~ek má sv~ názor. Tento jeho názor je ~patný. ~íkám mu to ka~dý den, ~e jeho názor není dobrý a ~e jediný dobrý názor má táta (a máma, to kdy~ je Nata~a v dosahu a mohla by ná~ rozhovor sly~et). No a pak je tu uspávání. Tam se p~iznávám, ~e to jsem zazdil já, nebo~ jsem mu jednou ~ekl, ~e jestli bude zlobit, tak ten bubák, co ho má v pokojí~ku pod postelí, vyleze a napláca mu. Od té doby nechce spát ve své posteli, proto~e je pod ní bubák. Nata~a m~ za mou humpoláckou a improvizovanou výchovu se~vala a p~ipomn~la mi, ~e jsem nepou~itelný. Jednou jsem toti~ v dobrém rozmaru ~ekovi ~ekl, ~e je bubák a od té doby musíme jezdit jenom velkým výtahem. Do malého ho prost~ nikdo nedostane. ~ve, klepe se a kou~e. Nejlep~í bylo, kdy~ velký výtah opravovali. To jsme si to dávali hezky po schodech. Podle m~ by mi m~li zakázat vychovávat d~ti. Tak~e mladej spí s Nata~ou v man~elské posteli a já chodím spát do pokojí~ku do postýlky. P~ikreju se pe~inou s krte~kovým povle~ením, a zatímco mi nohy ~ouhají asi p~l metru ven z postele, prot do ní prost~ nevejdu, p~emý~lím, kde jsem ud~lal chybu. Jednou jsem dokonce vyschizoval sám sebe a v noci si vsugeroval, ~e pod tou postýlkou fakt n~kdo je. To jsem ~el spát za Nata~ou a ~ekem s tím, ~e jsem oznámil, ~e se mi po nich stýskalo (to, ~e jsem se bál bubáka pod postelí, to se nesmí nikdy dozv~d~t). ~ek má ja ve~erní re~ím. Najíst, osprchovat, vy~istit zuby, potom p~e~eme pohádku, m~ se podívat na dva Spejblý a Hurvínk po~íta~i a pak spát. Ve finále je t~ch Spejbl~ a Hurvínk~ tak dvacet, proto~e si je prost~ vym~e. Já bych mu samoz~ejm~ pohrozil op~t n~jakým bubákem, ale to by u~ chudák musel chodit na terapie. ~ek si sám Hurvínka neumí. Párkrát to zkou~el a jediný ~eho dosáhnul, bylo, ~e mi nejprve smazal celý jeden disk, a kdy~ se mu poda~milo vniknout na internet, objednal si online koktejl na hubnutí. Tím pádem musím Hurvínka pou~t~t já a on si akorát ~ekne, který díl chce. Ze za~átku t~eba ~tíká, ~e chce, jak leze po skalách nebo jak se koupe. To je v pohod~. Jenom~e ~asem si za~ne vymý~let úpln~ nové díly, které neexistují. Prost~ se rozhodne, ~e chce Hurvínka, jak letadle. Chvilku se to sice pokou~ím najít, ale záhy ho prokouknu a ~eknu, ~e to neexistuje. On ale chce Hurvínka v letadle. Za~iná natahovat. "Ale takovej díl není", pokusím se ho je~ jednou srovnat. No a za~iná ~ev, ~e chce Hurvínka v letadle. Oznámím mu, ~e jestli bude ~vát, tak dostane na prdel, na~e~ m~ kousne do ramene. Tak takhle Trp~livost se sígrem p~etekla a já odná~ím mladýho do pokojí~ku k bubákovi. Ten je natolik hysterickéj, ~e má problémy s dýcháním. Mezi ná~ky lape po dechu a celý se klepe. Vypadá to, ~e jsem ho rozbil. To pak p~ib~hne Nata~a, mladík dostane ~okoládu, pusinku na ~elí~ko a je odnesen Nata~ou do postele, kde mu je pu~t~n Hurvínek, jak leze po skalách a ona mu vysv~tluje, ~e na skále hledá to letadlo. S pocitem, ~e to je výchova na hovno tohleto, ulehám do d~tské postele, p~ikrývám se pe~inou s krte~kem a zatímco mi holé nohy ~n ven z postele, p~emý~lím, kde jsem ve výchov~ ud~lal chybu a zatímco ~álím my~lenky na bubáka pod postelí, pomalu usínám... DOMINIK LANDSMAN<http://fotrux-denik.blog.cz/> (pokra~ování co nejd~íve)